

Discourse on Refining the Inner Animal

This discourse of the Alter Rebbe from Likkutei Torah explains how the animal offerings brought in the Temple symbolize the refinement of our own animal character.

Maamar Adam Ki Yakriv: Part 4

The inherent disadvantage of sudden inspiration is not only that it ends as quickly as it began, but that it may leave no trace of having affected the person at all.

והנה קרבן זה שתקריבו אתם הוא מן הבהמה כו'. משא"כ אדם כי יקריב הנה הקרבן הוא מכם והיינו כמש"ל שבכל א' יש בחי' נפש האלקית ונפש הבהמית. והנה בענין אדם כי יקריב שהוא האתעדל"ע הנמשך מלמעלה לעורר ולהקריב נפש האדם שלמטה הנה הערה זו מגיע לנפש האלקית לבד שהוא חלק אלוה ממעל ונק' נר הוי' נשמת אדם שהיא בחי' אדם נעשה אדם בצלמנו כדמותנו, עמ"ש בד"ה אלה מסעי. ויש בה אהבה טבעית מצד שרשה ומקור חוצבה רק שהיא מוסתרת וצריך להוציאה מן ההעלם אל הגילוי ע"כ ע"י הגילוי והאתערותא דלעילא תצא אהבה זו מההעלם אל הגילוי להיות בטל לה' כנר בפני האבוקה אבל הנפש הבהמית שכבר ירדה וכלולה מטוב ורע רובה ככולה רע כו' לא שייך בה לומר כן ולכן אף אם נמשך אתעדל"ע אין זה שייכות לנפש הבהמית והגוף כי הגם שרוח האדם העולה היא למעלה עכ"ז היא בהמה ויורדת למטה אלא שזהו עבודת האדם דוקא לברר נפשו הבהמית ונק' עובד אלקים כמו עורות עבודין שמעבד אותן ומתקנן וכמ"ש במ"א בביאור ע"פ אני ישנה בענין אחותי רעיתי ועמ"ש כה"ג כמ"ש כאן בד"ה וספרתם לכם בפי אמור. וכמארז"ל במלאך הממונה על ההריון ששואל טפה זו מה תהא עליה כו' ואילו צדיק או רשע לא קאמר. וזהו כי יקריב מכם, כלומר לשון מכם היינו הנה"א לבד. אבל קרבנכם הוא מן הבהמה כו' היינו לברר הנפש הבהמית להיות בבחי' אתכפיא ואתהפכא ע"י ההתבוננות בגדולת ה' כפי אשר שכלו יוכל שאת להוליד מזה אהבה עזה גם בנפש הבהמית. ומתחלה צ"ל אתכפיא בשלשה לבושי הנפש מחשבה דבור ומעשה בסור מרע ועשה טוב ואח"כ יבוא לבחי' אתהפכא. גם פי' מן הבהמה היינו כמבואר לעיל שכדי להכניע ולברר נה"ב הוא דוקא ע"י שרשה ומקורה מבחי' פני שור שבמרכבה וזהו שמזכירים בשתים שלפניה דק"ש איך שהמלאכים וחיות הקודש מקדישים וממליכים כו' שמזה דוקא תתפעל הנה"ב. וזהו מן הבהמה תקריבו היינו בחיי פני שור שבמרכבה. ופי' מן הבקר ומן הצאן היינו שני מדרגות חלוקות שיש בנפשות הבהמיות. יש מי שהוא מבחי' בקר כי שור נגה הוא בחי' גבורות קשות והיינו מי שהוא כעסן בטבעו שמדה רעה זו היא בו בתגבורת יותר ויכונה בשם בקר ע"ש הרתחנות כו'. ויש מי שאינו רתחן בטבעו וחלק הרע שבו הוא היותו בעל תאוה והוא שנפשו הבהמית היא מבתי צאן שאינן נגחני' אדרבה קולם ברחמנות. אלא שהם בעלי תאוה כו', הנה כל אלה צריך לאכפיא. וז"ש מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם כל א' לפי מה דידע בנפשו מהותו וטבעו כך יראה לאכפיא מדה זו ואז יהי' דבר המתקיים כו'.